

тѣ не сж имали никакъвъ поводъ да противодѣйствуватъ на Русия. Оставала още Австрия.

На Балканския полуостровъ се намираха турскитѣ провинции: Босна-Херцеговина и Бѣлгария, зарадъ които бѣ и възникнала войната на Русия съ Турция. Въ тия области на военния театъръ живѣеха народи единовѣрни и единокрѣвни на руския народъ, готови да взематъ дѣятелно участие въ борбата на Русия съ врага имъ. На първо мѣсто Черна-Гора и Сърбия; първата още воюваше и мжжествено настояваше правата за своята независимостъ, а втората принудена бѣ да склучи миръ съ Турция, но готова, както се прѣдполагаше въ началото на войната, на ново да вземе оржжие въ рѣка. При всичко това, пълната свобода на военнитѣ дѣйствия за Русия твърдѣ сжществено се е стѣснявала, прѣдъ видъ факта, че всички пѣтица къмъ военния ѣ театъръ се прѣграждали отъ ромънската територия, къмъ която на западъ опирали владѣнията на Австро-Унгария, непосредствено и живо заинтересована въ дѣлата на Балканския полуостровъ. Естествено, безъ съглашение съ Австро-Унгария дѣйствията на рускитѣ войски на Балканския полуостровъ лишавали се отъ надежна основа, по простата причина, че колкото по-навжтрѣ би се врѣзвали въ полуострова съ настѣпленieto си, толкова Австро-Унгария би се намирала отначало на фланга на руската армия, а посетнѣ тъкмо въ нейния тилъ, разполагайки съ пълна възможность въ всѣко врѣме да ѣ прѣсѣче съобщенията съ империята въ тѣсното пространство между Трансилванскитѣ планини и Черното море.

Руската дипломация, загрижена да подготви възможно благоприятна обстановка на войната съ Турция, не е могла да не вземе въ съображение всич-